

tillagt de af Købstædernes Kirkebetjente, som føre Kirkebøger m. v., et aarligt Honorar herfor af 50 Kr., samt de Kirkesangere, der maa fungere ved to eller flere Gudstjenester paa Søn- og Helligdage, et Tillæg til Kirkesangerlønnen af 50 Kr.

Dette Andragende vil ligeledes blive henlagt i Læseværelset.

Ved 4de Medlem for 7de Kred, Rottbøll, er modtagen en Henvendelse til Regering og Rigsdag fra Foreningen af jydsk Landboforeninger, hvori meddeles en paa Foreningens 29. Delegeretmøde vedtagen Resolution om Ønskeligheden af en Toldreform i frihandelsvenlig Retning.

Trykte Eksemplarer af Henvendelsen ville blive omdelte.

Fra de samvirkende Landboforeninger i Fyns Stift er ligeledes modtaget to Henvendelser med to Resolutioner, den ene i samme Retning som den nys nævnte, den anden om Ønskeligheden af Gennemførelse af en Lov til Rotteplagens systematiske Bekæmpelse.

Disse to Skrivelser ville blive fremlagte i Læseværelset.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Udenrigsministeren fremsætter Forslag til Lov om Tillæg til Lovene om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 og 31. Januar 1896.

Udenrigsministeren (Deuntzer): Det Lovforslag, jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, angaar Tillæg til Lovene om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 og 31. Januar 1896. Ved den første af disse Love blev det i § 5 bestemt, at man, for saa vidt dertil egnede Kræfter samt tilstrækkelige Midler havde til Raadighed, efterhaanden skulde søge gennemført en Ordning, hvorefter der paa de vigtigste, ogsaa oversøiske Handelspladser ansættes udsendte Konsuler eller Vicekonsuler. Paa saadanne Pladser kan ved indtrædende Lejlighed Posten ikke paa ny besættes, forinden der ved særlig Lov eller Finansloven er taget Bestemmelse om dens fremtidige Lønningsforhold. Betydningen af denne Lov er altsaa den, at medens man før 1893 kendte de saakaldte valgte Konsuler, det vil sige Mænd, navnlig af Handelsstanden, som paa de fremmede Pladser, hvor Danmark har Handels-

interesser, fungerede som danske Konsuler uden nogen Løn, idet de beklædte Stillingen som et Æreshverv, grundlagde Loven af 1893 en ny Institution, nemlig de udsendte Konsuler, der skulde være Embedsmænd eller i hvert Fald Bestillingsmænd og lønnes af Statskassen, hvorhos deres hele Tid skulde staa til Raadighed for de Interesser, Danmark maatte have paa de paagældende fremmede Pladser. Den 31. Januar 1896, 3 Aar efter, udkom der saa en ny Lov, som bestemte, at paa en hel Række særlig nævnte meget vigtige Pladser maatte ved indtrædende Ledighed Posten ikke paa ny besættes, forinden der ved særlig Lov eller ved Finansloven var taget Bestemmelse om, hvorvidt den skulde besættes med en lønnet Konsulatsejersmand, og da paa hvilke Lønningsvilkaar. Denne Bestemmelse har i Praksis vist sig at være af en meget uheldig Virkning; thi den nødvendiggør, hver Gang et Konsulat paa en af de nævnte 27 Pladser, som netop ere de allervigtigste, bliver ledigt, være sig ved Konsulens Død eller Forflyttelse eller Afskedigelse, at man ikke paa ny kan besætte Posten, forinden man enten ved særlig Lov eller paa Finansloven har faaet bestemt, om det for Fremtiden skal være en udsendt, altsaa lønnet Konsul eller en valgt, altsaa ulønnet Konsul; som skal beklæde den. Det høje Ting vil let se, at dette for det første maa føre til en i Almindelighed meget lang Vakance. Under denne Vakance kan man jo ikke lade Embedet staa ubesørget, men maa sørge for, at vore Interesser varetages. Det viser sig imidlertid i Praksis at være højst vanskeligt, for saa vidt den Konsul, der er afgaaet, har været en valgt, altsaa ulønnet Konsul, kan man næsten ikke faa nogen af de anseligere Købmænd paa den fremmede Plads til at fungere som konstitueret Konsul, idet en saadan ikke vil indlade sig paa ulønnet at varetage vore Interesser, uden at han er sikker paa ogsaa at blive endelig ansat. Det er et Standpunkt, som ærede Medlemmer vist nok uden nærmere Kommentarer ville kunne forstaa, og som man egentlig maa finde ret beføjet. Men det er jo praktisk taget umuligt at give vedkommende nogen Garanti for, at han vil blive endelig ansat; den i Embedet værende Udenrigsminister kan ganske vist love ham, at han, for saa vidt det staaar til ham, vil ansætte ham, men han kan ingenlunde svare for, at han endnu vil være Minister til den Tid, da Ansættelsen skal ske,